

DANIEL BĂNULESCU

TE VOI IUBI PÂN' LA SFÂRȘITUL PATULUI

EDIȚIE DEFINITIVĂ

Tracus Arte

2017

Cuprins

Cântecul de disperare al lui Daniel Bănulescu	7
Îmi porți oxigenul în butelia ta de oxigen, dar și asta mă plictisește enorm	11
Te vei stafidi, vei fi un fruct exotic.....	14
De mâine ne vom întâlni direct în copac	16
M-am săturat să îmi mai amintesc de tine de fiecare dată când îmi citesc ziarul	21
Seara în care coapsele tale debutează sub degetele lui Daniel Bănulescu	23
Ai cântat frumos dar nu ți-ai schimbat viața.....	26
Continuă să dai totul pe ultima ta sută de metri.....	28
Sunt cel mai furios din orașul acesta	30
Te rog fii cuminte, am să te sărut pușin, am să te omor și-am să plec	32
O seară o noapte și-o dimineață de luptă cu tine	34
Piața Universității.....	36
Descântec.....	39
„Dușman al poporului”, amant al patriei!	40
„Prințesă” am spus	43
Daniel	44
Decameronul	47
I. Străzi luminate feeric de marii martiri ai momentului	47
II. Cu mutra cerului înstelat deasupra noastră	48
III. Liniștit ca o buză de iepure când el este mort	49
IV. Ea n-o să se miște și nici n-o să-mi facă vreun rău.....	50

V. Nu aveți vreo cunoștință căreia am putea să-i vorbim ciudat?	51
VI. Părțile trupului ei strânse laolaltă ca o haită de câini lucioși.....	52
VII. Tăiam în felii subțiri o cafea. Încălecam. Discutam.	53
VIII. În tine coexistă două idei.....	54
IX. Toate ținute în penseta picioarelor ei.....	55
X. Al cui nume ți se pare acum că îl scandează strada?	56
Geam	59
Meseria de carte	60
Mă duc undeva să povestesc puțin sânge.....	62
Ce-i frumos și lui Daniel îi place.....	64
Poemul de dragoste al înecaților.....	73
Sunteți foarte drăguți că vă place o carte de poezie atât de frumoasă.....	74
<i>Romanul receptării critice</i>	76

TRILOGIA DE POEZIE

Opera poetică a lui Daniel Bănulescu este compusă, până în acest moment, din următoarele cărți de poezie:

- (1) *Te voi iubi pân' la sfârșitul patului*
- (2) *Balada lui Daniel Bănulescu*
- (3) *Daniel al Rugăciunii*

Aceste trei cărți alcătuiesc „Trilogia de Poezie”.

Prin fapta de față, editura Tracus Arte publică, separat, edițiile definitive ale acestor trei cărți.

Fiecare dintre cele trei ediții definitive conține și poeme noi.

CÂNTECUL DE DISPERARE AL LUI DANIEL BĂNULESCU

Mă chemi. Și cărăm împreună pe stradă o găleată cu clor.
Disperarea bate veselă pasul peste fețele tuturor!

Înmuiem bidineaua. Și-o strivim de nasul oricărui lucru
Disperarea flutură fericită peste chipurile celor din jur!
impur.

Tu să nu mori. Fiindcă eu la mine numai pe tine te am.
Așa murdară cum ești de carne pe suflet. Cum e de abureală
un geam.

Te rog frumos să nu mori. Să nu care cumva să uiți
Ajunghând aidoma celor ce sar de pe blocuri. Ca o carne
și s-o faci.
oferită la draci.

Te clatini. Îndurerații și suferinzii se zvârcolesc. Stai jos.
Lumea în care trăim pare luminată de la intestinul meu gros.

Aprind un chibrit. Facem un pas. Mai scăldăm locul într-o
Murdăria fuge ca o șopârlă. Și se cațără pe inima tuturor.
băltoacă de clor.

Tu să nu suferi că la tot ce facem lucrăm în zadar.

Poate Dumnezeu meu ne va ridica la el. Într-o a lui hârtie
de ziar.

Și atunci în tot împrejurul meu va fi dragoste. Desăvârșire.
Text sfânt.

Chiar și în stânga. Încleștată de mâna-mi tu despăduchiată
de tot de pământ.

Așa că nu te grăbi. Haide. Nu putrezi. Mai rabdă un strop.
Disperarea își bate pasul ei de defilare... Hei, Hop!

ÎMI PORȚI OXIGENUL ÎN BUTELIA TA DE OXIGEN, DAR ȘI ASTA MĂ PLICTISEȘTE ENORM

Pentru că în timp ce dormeam și sângele
mi se împrăștia fierbinte în așternuturi
Am simțit aceasta ca pe o apropiere de femeie

Am strigat în întuneric numele tău dar nu te-am văzut
Am întins mâna dar nu te-am găsit
M-am săltat într-un cot și am auzit doar vocea gândului tău
mărturisind despre mine

Că nu-s decât cârpa de șters praful a sexului tău

Mi-am retras mâinile de pe genunchii tăi
Și ei s-au pornit să supureze
M-am ridicat și te-am lăsat împreună cu ei
ca într-o groapă cu șerpi

Te-aș putea demonta demola frăgezi
Te-aș putea educa și întorcându-te cu fața spre mine
Te-aș învăța că până la urmă partea cea mai bună din mine
învinge

Dar sunt plictisit
Duhul meu este plictisit
Pantalonul meu de velur e plictisit

Mărunțișul din buzunar plictisit
și cu el aș putea bea o cafea plictisită
Și totul și plictiseala bocancului meu
e plictisită numai de tine

M-aș mai potoli pentru o vreme
Aș suporta ca păsările să-mi ciugulească pielea
Iar vulpile să-mi înfulece carnea de pe gambe
Aș deveni bun prost de bun
Până ce aș apuca să simt din nou gleznele tale
pe șolduri
Iar tălpile tale mi-ar crește din umeri
ca niște aripioare de îngerăș

Dar sunt plictisit
Merg la luptă pe un cal plictisit
Oastea împotriva căreia mă războiesc e plictisită
Și de ea atârnă strigătele ei plictisite
Și totul și titlurile de glorie
Și hainele și bubele de cerșetor
Îmi sunt plictisite numai de tine

De ce ți-aș cere ție noaptea în pat când suntem singuri
Mai multe lucruri decât chiar și lui Dumnezeu îndrăznesc
să îi cer

De ce te-aș obliga să ai doar două mâini două picioare
și un singur sex

Când tu faci parte dintr-un ghem de femei
Cu care am băut în tăcere câte-o cafea importantă

Merg pe o stradă care s-a ascuns în oraș
a intrat adânc în oraș și nimeni
nu o mai poate scoate de-acolo

Dacă aș ridica vreodată viața unui singur om
aș alege o asemenea stradă

Port cu mine un corp tânăr și suplu din care
vremea a făcut un luptător al patului tău
Cine m-ar putea provoca
Cui i-ar face plăcere să-i strivesc capul ca pe un bob
de linte
Cine ar cuteza acum fie numai să și fumeze
lângă mine ca să-mi umplu
și eu pieptul de fumul numelui lui

Nimeni

Și sunt plictisit
Viața și sângele meu s-au plictisit
Și totul și plictiseala plictiselii mele e plictisită.
Și înfocată.
Și îndrăgostită.
Dar numai de tine.